

ת"פ 980/12/11 - המאשימה מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז מרכז, ע"י עוה"ד הילה כהן נגד רונית אברזל, ע"י עוה"ד אורן שפקמן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 980-12-11 מדינת ישראל נ' אברזל

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה מדינת ישראל באמצעות
פרקליטות מחוז מרכז ע"י עוה"ד הילה כהן

נגד
הנאשמת
רונית אברזל ע"י עוה"ד אורן שפקמן

גזר - דין

א. כתב האישום

1. כתב האישום ייחס לנאשמת ביצוע של העבירות הבאות: הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); תקיפת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין וכן נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: **פקודת התעבורה**) יחד עם תקנה 26(2) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961 (להלן: **תקנות התעבורה**). על פי עובדות האישום הראשון, ביום 5.12.10 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, הגיעה הנאשמת כאשר היא רכובה על אופנוע ולאחר ששתתה אלכוהול לנמל התעופה בן גוריון (להלן: **נמל התעופה**). בהתקרב הנאשמת למחסום הכניסה לנמל התעופה, הורו לה המאבטחים, אשר הוסמכו לכך כדין, לעצור. הנאשמת לא נשמעה להוראת המאבטחים, לא עצרה והמשיכה בנסיעה עד לאזור טרמינל 3 בנמל התעופה. בעקבות המתואר לעיל, הגיע בין היתר, השוטר ניסים אריאל (להלן: **ניסים**) למקום בו עצרה הנאשמת. לאחר שביקש לעכבה הנאשמת סטרה בפניו.

2. כתב האישום כלל גם אישום שני שנמחק עוד בטרם מתן הכרעת הדין. הנאשמת כפרה בעובדות שפורטו לעיל. לאחר שמיעת הראיות, הנאשמת זוכתה מהעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים והורשעה בביצוע העבירות של הפרת הוראה חוקית ותקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו.

ב. טענות הצדדים

3. המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשמת הכולל הרשעה אחת משנת 2002 של בית המשפט השלום בתל אביב בביצוע של העבירות הבאות: תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו לפי סעיף 274 לחוק העונשין, איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין והעלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין. כמו כן, המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעבירות שבוצעו ע"י הנאשמת נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד תשעה חודשי מאסר בפועל וכן עמדה על החומרה שבביצוע עבירות כנגד גורמים האמונים על אכיפת החוק, כגון שוטרים.

4. ב"כ הנאשמת טען שהרשעתה הנ"ל משנת 2002 מתייחסת לעבירה שבוצעה בשנת 1999, ומאז אין לה הרשעות נוספות. כמו כן, הדגיש כי הנאשמת למדה רפואה סינית והשתתפה בפרויקטים חברתיים שונים. הוגש בפני אישור מלשכת ההוצאה לפועל לפיו סך חובותיה מסתכמים בלמעלה מ-200,000 ₪. על כן, טען כי יש להסתפק במאסר על תנאי וזאת לא כל שכן לאור חלופי הזמן מאז האירוע נשוא כתב האישום.

ג. מתחם העונש ההולם

5. במקרה שבפני, הנאשמת הורשעה בשתי עבירות: תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית. בעיני, מדובר ב-"אירוע אחד" המהווה מסכת עובדתית אחת. העבירה של תקיפת שוטר באה מיד לאחר האירוע של הפרת הוראה חוקית. על כן, מדובר ב-"אירוע אחד" שכולל בתוכו שתי עבירות ולא ב-"שני אירועים" נפרדים. לפיכך, יש לקבוע מתחם עונש אחד לאירוע כולו ולא שני מתחמים נפרדים לכל אחת מהעבירות (ראו בעניין זה סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). לגבי אופן ההבחנה בין "אירוע אחד" ל-"מספר אירועים" ראו פסקאות 15-18 לפסק דינו של כבוד השופט ג'ובראן ב-ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.8.14).

6. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת לצורך קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע שבו הורשעה הנאשמת, אביא את הפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 6544/08 ברדוגו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.7.08). המבקש הועמד לדין בבית המשפט השלום בחדרה בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר. על פי עובדות כתב האישום, בתוך תחנת המשטרה התנהג המבקש באופן פרוץ, לאחר שהחל, לצעוק, להעליב ולגדף מספר שוטרים שנכחו במקום. אחד השוטרים ניגש אליו וביקש ממנו להירגע. המבקש סירב לעזוב את התחנה והשוטר הודיע לו שאם לא יעזוב את שטח היומן יאלץ לעכב אותו. המבקש בתגובה לכך, התקרב לכיוון השוטר, נופף בידיו ותוך כדי נפנוף בידיו הכניס את אצבעו לעינו של השוטר. המבקש נדון לשישה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של 3,000 ₪. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש והמדינה הגישה ערעור על קולת העונש, כל צד על פי טענותיו. בית המשפט המחוזי בחיפה דחה את ערעורו של המבקש וקיבל את ערעור המדינה והשית עליו 15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה

לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (14.6.07). המבקש הועמד לדין בבית המשפט השלום בקריות בגין עבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, ועבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם היה בשטח השוק בחיפה וסירב להזדהות בפני שוטרים, סירב לפנות את רכבו משטח השוק, ובהמשך כאשר נאמר לו שהינו מעוכב ונדרש להתלוות לשוטרים, תקף שניים מהם באופן שבעט ופגע באחד מהם בבטנו, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי שנחבל בידיו חבלות של ממש. בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל תוך הפעלת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו וזאת בחופף לעונש המאסר בפועל שהוטל עליו. ערעורו לבית המשפט המחוזי בחיפה נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (9.6.14). המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום, הגיע כח משטרה לביתו של המבקש על מנת לבצע חיפוש. במהלך עריכת החיפוש תקף הנאשם את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום עזר לשוטר הראשון להשתלט על המבקש, תוך שהוא בועט בשני השוטרים וכן בשני שוטרים נוספים שהיו במקום. המבקש נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל, ובנוסף הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ היה על המבקש לרצות 10 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. ע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.4.09). במקרה זה היה מדובר בשני מערערים. שני המערערים הורשעו בביצוע של העבירות הבאות: הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו, תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו, אי ציות להוראת שוטר ואיומים. למערער 2 יוחסה עבירה נוספת של מעשה פיזיות ורשלנות ברכב. מערער 1 היה ללא עבר פלילי קודם, למעט עבירה אחת על חוק התכנון והבניה. מערער 1 היה אדם צעיר שלקח אחריות על מעשיו, הודה בכתב האישום ונעדר דפוסים עברייניים. מערער 2 היה נשוי ואב לתינוק ואומנם היו לו הרשעות קודמות בעבירות רכוש אך מאז נישואיו חלה תפנית בחייו והוא הפנה את משאביו לניהול חיים נורמטיביים. שני המערערים נסעו יחד עם קטין בשעת לילה ברכב בו נהג המערער 1. המערערים לא נענו להוראת שוטרי סיור לעצור בצד הדרך ונמלטו ברכבם תוך נהיגה מהירה. השוטרים דלקו אחר המערערים באמצעות ניידת משטרה והתפתח מרדף, במהלכו הסיט המערער 1 את רכבו כנגד ניידת המשטרה ופגע בה. משיצא אחד השוטרים מניידת המשטרה החלו המערערים לגדף, לאיים ולתקוף אותו כך שנגרמו לו חבלות. אז, יצא מהניידת שוטר נוסף שסייע לעמיתו לעצור את המערער 1 שהתנגד למעצרו באלימות פיזית, מילולית ואיום על חייהם של השוטרים. בית המשפט המחוזי בנצרת הטיל על מערער 1, שנים עשר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועל המערער 2, שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעורם של שני המערערים לבית המשפט העליון נדחה.

ה. רע"פ 2222/13 **חיחאשוילי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.5.13). המבקש הורשע בבית משפט השלום בגין ביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לפי עובדות כתב האישום, סירב המבקש לצאת מהרכב בו נסע, וזאת על אף בקשות חוזרות ונשנות של שוטר שנכח במקום. בשלב מסוים, נאות המבקש לצאת מהרכב, אלא שאז הוא הצמיד את פניו אל פני השוטר באופן מאיים וכשנשאל ע"י השוטר אם הוא שיכור, נשך המבקש את השוטר באפו. בנוסף, המבקש התנגד למעצרו ונופף בידיו לכל עבר. בית המשפט השלום, וזאת לאור עברו הפלילי של הנאשם, גזר עליו 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסך של 300 ₪ ופיצוי לשוטר שהותקף בסך של 3,000 ₪. ערעור שהגיש המבקש לבית משפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ו. רע"פ 5979/06 **בוהדנה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.7.06). המבקש הועמד לדין בבית המשפט השלום בבית שאן בגין עבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לפי הנטען בכתב האישום, המבקש תקף שוטר אשר הגיע לביתו כשבידו צו הבאה, בכך שדחף אותו וכן הכשיל את השוטרים שבאו לעצרו מלמלא את תפקידם, בכך שסירב להתלוות עימם לניידת המשטרה, תוך כדי שימוש בכח. המבקש זוכה ע"י בית המשפט השלום, מחמת הספק, מהעבירה של תקיפת שוטר והורשע בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ז. רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.11.10). המבקש הורשע ע"י בימ"ש השלום בקריות בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. לפי עובדות כתב האישום, עת שהגיע הנאשם לצומת קריית אתא, היו במקום שני שוטרים שהגיעו על מנת לבדוק דיווח שהתקבל במוקד הטלפוני המשטרתי בדבר התנהגות מחשידה של שלושה בחורים. באותה עת שהו במקום המבקש ועוד שניים נוספים. באותו מעמד, ניגש אחד השוטרים אל האחר, ערך חיפוש בכליו, והוציא מכיס מעילו שקית ניילון שהכילה קופסת סיגריות ובתוכה חומר שנחשד כסם מסוכן מסוג מריחואנה. האחר משך בחוזקה את השקית מידי השוטר ובהמשך אותו אחר והמבקש דחפו את השוטר והביאו לנפילתו. בהמשך, פתח האחר בריצה וברח מהמקום בעוד שהמבקש חסם את השוטר בגופו מלבצע מרדף רגלי בעקבותיו. בית המשפט השלום הטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל, בחופף, מאסר מותנה בן 4 חודשים שהיה תלוי כנגדו, כך שסה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, וכן מאסר על תנאי וקנס בסך של 1,500 ₪. המדינה הגישה ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי בחיפה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את עונשו על 16 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשים בגין העבירות בתיק זה בצירוף הפעלה מצטבר של 4 חודשי מאסר על תנאי שהיה תלוי כנגדו. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה.

7. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בודדים ועד 9 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה מקובל עליי והינו עומד בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות לאלה שבהן הורשעה הנאשמת ולאור נסיבותיו של האירוע נשוא כתב האישום. יצוין כי לא מצאתי שיש במקרה שבפני נסיבות חריגות שיש בהן בכדי להצדיק סטיה ממתחם העונש ההולם, בין לקולא מטעמים של שיקום ובין לחומרא מטעמים של הגנה על שלום הציבור.

ד. העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

8. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן:

א. עבר פלילי - לעניין זה יש שתי פנים. ראשית: לקולא, הרשעתה האחרונה של הנאשמת הינה משנת 2002 בגין עבירות שבוצעו בשנת 1999 ופרק הזמן שחלף מאז, הוא פרק זמן משמעותי שמן הראוי שייזקף לזכותה של הנאשמת. שנית, לחומרא, אותה הרשעה עניינה עבירות כנגד שוטרים, היינו עבירות שדומות במהותן לעבירות שבוצעו במקרה שבפני. יוזכר שבתיק הקודם הושת על הנאשמת מאסר על תנאי, היינו ניתנה לה הזדמנות בעבר שלא לרצות מאסר בגין ביצוע עבירה של תקיפת שוטר. לפיכך, במקרה שבפני ולאור מכלול הנסיבות הכלליות של האירוע לא ניתן להסתפק במאסר על תנאי.

ב. חלופת הזמן - מאז מועד ביצוע העבירה חלפו ארבע שנים. עם זאת, יוזכר שכתב האישום הוגש כשנה לאחר האירוע, היינו שלא באיחור ניכר.

9. בעיני, העונש המתאים הוא מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות ולכן הוריתי על קבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות לבדיקת שאלת כשירותה של הנאשמת לבצע עבודות שירות. הנאשמת הגיעה לראיון אצל הממונה על עבודות שירות ומבחינה רפואית נמצאה מתאימה לבצע עבודות שירות. אף על פי כן, בסעיפים 3 ו- 4.2 לחוות הדעת מיום 29.12.14 נאמרו הדברים הבאים:

3. לנידון לא נמצא מקום להשמה בעבודת שירות: בשל אי הסכמת הנידון לרצות עבודות שירות בהתאם לתנאים שקבע הממונה.

4.2 חוות דעת מסכמת: בת 38, רווקה, תושבת ת"א. בוגרת 19 שנ"ל, הנה מטפלת ברפואה סינית, שירות צבאי מלא, בעלת רקע תעסוקתי לא רציף. בעת ראיון הממונה ציינה כי איננה מעוניינת לבצע ע"ש. מציינת כי מתנדבת בהרבה מקומות ולא תוכל לבצע ע"ש - מדובר בעבודה בכפיה.

עמוד 5

10. בנסיבות אלה, לפיהן הנאשמת מצהירה במפורש שאיננה מוכנה לבצע עבודות שירות, אין מנוס מהטלת מאסר מאחורי סורג וברז.

11. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל;

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורה, הנאשמת לא תבצע עבירת אלימות או עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין;

ג. הנאשמת תשלם פיצוי לשוטר, ניסים אביאל, עד תביעה 1, בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.2.15 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפרעון מיד;

ד. הנאשמת תשלם קנס בסך של 1,500 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.4.15 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפרעון מיד;

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ה, 15 ינואר 2015, במעמד הצדדים.